

TEHNIKE U DJEČJOJ TERAPIJI: PSIHODINAMSKE STRATEGIJE

Morton Chethik

Alinea, Zagreb, 2008., 296 str.

U knjizi je opisan psihodinamski pristup dječjoj terapiji. Knjiga se sastoji od 12 poglavlja koja su objedinjena u četiri dijelova.

U prvom, uvodnom dijelu (poglavlja 1 do 3), autor opisuje opće značajke djeteta kao pacijenta, značaj cjelovite procjene u planiranju tretmana te igru kao aktivnost koja ima središnji značaj kako u procjenjivanju tako i u tretmanu djece koja očituju probleme u ponašanju i doživljavanju.

U drugom dijelu (poglavlja 4 i 5) opisano je vođenje roditelja kao bitnih sudionika terapijskog procesa s djecom te tretman roditelja i djece. U trećem dijelu (poglavlja 6 do 10) prikazane su specifičnosti tretmana djece koja očituju specifične poteškoće kao što je npr. neuroticizam, karakterni patologija, *borderline* poremećaji, naricistički poremećaji i fokalna psihoterapija. U posljednjem dijelu (poglavlja 11 i 12) detaljno su polazeći od psihodinamskog pristupa opisana dva relevantna klinička slučaja rada s djecom.

Sama je tema knjige – psihoterapija djece relevantna na više razina. Naime, danas smo sve više suočeni s činjenicom da djeca već u ranoj dobi očituju složene poremećaje u ponašanju koji zahtijevaju brzu i djelotvornu terapijsku intervenciju kako bi se spriječile daljnje poteškoće i stvorile potrebne pretpostavke za jačanje njihovog mentalnog zdravlja u kasnijim razdobljima života. Iako danas postoje i drugi relevantni terapijski pravci, kao

što je to kognitivno-bihevioralna terapija, teško je zamisliti stručnjaka u terapijskom radu s djecom koji nema uvid barem u temelje psihodinamske strategije rada. Pod tim vidom ova knjiga predstavlja izuzetno dobru integraciju klasičnih teorijskih i terapijskih postavki psihodinamskog pristupa s opisima kliničkog rada, koji na slikovit i relevantan način uvode čitatelje o složenost, mogućnosti i bogatstvo koje pruža ovaj pristup u radu s djecom.

Knjiga je prvenstveno namijenjena dječjim psihijatrima i kliničkim psiholozima, studentima poslijediplomskih studija iz područja psihijatrije i kliničke psihologije, ali je zanimljiva i poticajna građa za sve koji rade s djecom koja očituju poteškoće u ponašanju i doživljavanju u ranijoj dobi te za sve koji su u prilici da procjene je li djeci potreban daljnji psihoterapijski tretman koji uključuje i procjenu, čak i onda ako ga sami ne provode. Tu prvenstveno mislim na odgajatelje i socijalne radnike koji rade u ustanovama socijalne skrbi za djecu, no i na one koji rade s djecom i mladima u centrima za socijalnu skrb, udrugama civilnog društva, obrazovnom sustavu.

Knjiga »Tehnike u dječjoj terapiji: Psihodinamske strategije« predstavlja sadržajno dobro konceptualiziranu i metodički dobro osmišljenu knjigu koja omogućava upoznavanje, razvoj i primjenu psihodinamske strategije u dječjoj terapiji. Ono što je posebna vrijednost teksta jest ispreplitanje psihodinamske teorije i strategije u terapiji s prikazom konkretnih, relevantnih slučajeva iz prakse. Značajan aspekt knjige je i naglašavanje značaja suradnje s roditeljima tijekom psihološke terapije djeteta, kao i važnost igre u tretmanu. U knjizi su redefinirani neki temeljni pojmovi kao što su npr. otpor, transfer i kontratransfer u skladu sa specifičnim zahtjevima terapije djece od 4 do 12 godina.

Da sažmem, tekst je korisno štivo za stručnjake različitih profesija neovisno o tome bave li se neposredno psihoterapijom ili tek žele bolje upoznati dinamiku psiholoških poteškoća djece.

Priredila: Marina Ajduković